

den subjektive Overbevisning, som Ministeren siger til, er det fuldkommen forkert; thi Dommeren har at dømme efter de objektive Momenter og ikke efter den subjektive Opfattelse. Senere fortsætter den højtærede Minister saa: »Jeg maa danne mig mit Skøn om dette Forhold« — altsaa Forholdet Muus — „paa Grundlag af den Overbevisning, jeg kommer til om de Ting, som have foreligget for mig, og jeg kan ikke ved min Afgørelse se bort fra en eneste af de Omstændigheder, et eneste af de Fakta, som for mig have spillet en væsentlig Rolle. Mit Skøn og min Opfattelse kunne ikke i egentlig Forstand prøves af andre“. Det er fuldkommen forkert. Det Skøn og den Opfattelse, som skal ligge til Grund, naar en Minister afskediger en Embedsmand for en af ham begaaet eller en paastaet Forseelse, skal være af en saadan Beskaffenhed, at den kan kontrolleres af andre. Men videre fortsætter Ministeren: „Om saa alle andre Mennesker havde en anden Opfattelse af Sagen end jeg, kan min Mening om de Samtaler, jeg har haft med Dr. Muus, ikke ændres“. Nej, den højtærede Ministers *subjektive* Opfattelse kan ikke ændres, men den er uden afgørende Betydning. Det er en stor Misforstaaelse, at en Minister har Ret til at afskedige en Embedsmand, blot fordi Ministeren har dannet sig den personlige Mening eller Opfattelse, at Embedsmanden har forset sig, naar Ministeren ikke kan underbygge denne sin Opfattelse med objektive Data. Ellers var nemlig Ministeren en Enevoldshersker og Embedsmændene fuldkomment voldgivne Ministrenes Luner. Nej, det forholder sig saaledes, at ligesom en Dommer ikke kan dømme en tiltalt skyldig i Tyveri blot fordi Dommeren har den subjektive Opfattelse, at den Fyr vistnok har stjaalet, men kun kan dømme ham, naar Bevismaterialet ifølge en objektiv Undersøgelse paaviser, at Manden virkelig har gjort sig skyldig i Tyveri, saaledes har en Minister ogsaa kun da Ret til at afskedige en Embedsmand, naar han kan forelægge objektive Data, som paa en overbevisende Maade begrunde den Opfattelse, at denne Embedsmand har gjort sig uværdig til sit Embede, eller, hvis det er en Embedsmand, der saaledes som en Departementschef skal være i et Forhandlings- og Samarbejdeforhold med Ministeren, at Embedsmanden har stillet sig saaledes, at Samarbejdet er blevet umuligt. Men dette skal ikke begrundes paa en Paastand, som muligvis er taaget og ubevist, men paa objektive Data, og hvis der saa i denne Sag kommer et sub-

jektivt Moment med, idet Ministeren siger, at han tror, at den paagældende Embedsmand med Villie har skjult noget for Ministeren, maa dette enten støttes paa den paagældendes egen Tilstaaelse eller ved meget stærke samstemmende objektive Omstændigheder, som paa vise Rigtigheden af denne Opfattelse, og hvis dette ikke foreligger, kan Ministeren ikke med Rette afskedige denne Embedsmand, men Spørgsmaalet maa da afgøres ved Domstolene, thi ellers var Embedsstanden fuldkommen retsløs.

Det er derfor med Urette, naar man fra flere Sider, f. Eks. fra Højres Side, har hævdet, at Ministerens Ret til at afskedige Dr. Muus ikke kunde bestrides. Jeg husker neppe fejl, naar jeg siger, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har udtalt denne Sætning. Jeg tror, at det ærede Medlem har villet finde Sandheden, men han har udtrykt sig noget forkert, idet der ligger ligesom et Ordspil i den Sætning, at Ministerens Ret til at afskedige Dr. Muus ikke kunde bestrides. Ministerens Magt til at afskedige Dr. Muus har vist sig ikke at kunne bestrides, men hans Ret til at gøre det er afhængig af, om denne Magtanvendelse er velbegrunderet eller ikke. Er den ikke velbegrunderet, er den som al anden ikke velbegrunderet. Magtanvendelse et Magtmisbrug. Den højtærede Justitsministers Afvisning af en Undersøgelse af, hvorvidt hans Opfattelse har været velbegrunderet eller ej, hans Erklæring om, at det er der ingen anden, der kan skønne over, end han selv, er i Henhold til, hvad jeg her har hævdet, urigtig. En saadan Undersøgelse er af stor Værdi, thi den viser, om det er med Rette eller Urette, den højtærede Justitsminister har vist sin utvivlsomme Magt til at afskedige Dr. Muus, til at afskedige en Embedsmand, om hvis gode, ja udmærkede Udfylden af det Embede, som var ham betroet, ingen nærer nogen Tvivl, og at berøve en Familieforsørger en Livsstilling, som han med Rette maatte anse for fuldt ud betryggende for sig og sin Familie. Saa sandt som en Familieforsørger og Embedsmand ikke saaledes skal kunne være udsat for at blive ramt af et Lune, af fuldkommen Vilkaarlighed fra en Ministers Side, maa man fra den offentlige Menings Side kræve, at enhver Afskedigelse af en Embedsmand bliver gjort til Genstand for en Undersøgelse, hvis der er den mindste Anledning dertil, saa at man ser, om den er objektivt begrundet eller ej. Derfor skal jeg tillade mig at anstille en Un-